

یکی از مهم‌ترین نشانه‌های آگاهی زود هنگام سیدعباس همانا وارد شدن در خط انقلاب اسلامی ایران به رهبری امام خمینی (ره) و پیش از آن، تأسیس حوزه امام منتظر (عج) در بعلبک بود.

کسی بیشتر می‌تواند به اسلام خدمت کند که علوم بیشتری آموخته باشد و وقت بیشتری را صرف تحصیل کرده باشد. به شرط آنکه برای خدا باشد. همه تلاش سید کسب رضای حق تعالی بود. این عقیده و ایمان و خلوص نیت، کاملاً در رفتار مشهود بود، به طوری که طلبه‌هایی که تازه برای تحصیل علم به حوزه می‌آمدند با وجود شرایط سختی که حوزه علمیه در آن زمان به علت ظلم و جور رژیم بعثی و کافر عراق داشت مورد حمایت معنوی و علمی قرار می‌داد.

تلاش سید تنها منحصر به فراگیری علوم دینی و آموزش آن به دیگران نبود بلکه، فعالیت‌های سیاسی را هم در کنار درس و تدریس طلاب، مد نظر داشت. او معتقد بود که سیاست یکی از ابعاد مهم دین اسلام و سازنده شخصیت مکتبی انسان مسلمان است. به یاد دارم زمانی که همراه سید در مراسم راهپیمایی روز اربعین امام حسین (ع) در سال ۱۳۹۷ هجری قمری از نجف به سوی کربلا در حرکت بودیم، در راه با خطر بازداشت روبه‌رو شدیم اما، شجاعت و سلحشوری سید مانع بازداشت ما توسط مأموران بعثی شد. در این راهپیمایی مردم عراق برضد حزب بعث قیام کردند که به «انتفاضه ماه صفر» معروف شد. ایشان از نزدیکان شهید آیت‌الله سیدمحمد باقر صدر بود زیرا، سید یکی از طلبه‌های مورد اعتماد شهید صدر بود، و این روابط نزدیک نقش بزرگی در سازندگی شخصیت مکتبی و جهادی سیدعباس داشت. یکی از مهم‌ترین نشانه‌های آگاهی زود هنگام سیدعباس همانا وارد شدن در خط انقلاب اسلامی ایران به رهبری امام خمینی (ره) و پیش از آن، تأسیس حوزه امام منتظر (عج) در بعلبک بود زیرا، مردم این منطقه به داشتن چنین حوزه‌ای نیاز مبرم داشتند.

انتشار خبر شهادت سیدعباس موسوی (ره) برای کسانی که او را از نزدیک می‌شناختند غیرمنتظره نبود زیرا، سید از دوران نوجوانی تا لحظه شهادت مسئولیت همه امور شرعی را کاملاً بر عهده داشت. از خداوند متعال مسئلت دارم که ما را از رهروان خط سید الشهداء مقاومت اسلامی لبنان قرار دهد و شهادت را قسمت ما نیز بگرداند تا، ما را روزی که مال و فرزندان، کمکی به حال انسان نمی‌کند، مگر کسی که از قلب سالم برخوردار است در جوار رحمت و عنایت خدا به همراه سیدعباس و سرور جوانان اهل بهشت امام حسین (ع) قرار دهد. ■

بی‌پایان خدا بر سید، روزی که متولد شد و روزی که با یاران خود، ام یاسر و حسین خردسال به درجه رفیع شهادت نایل آمد و روزی که دوباره بر انگیزته می‌شود. ما و همه مجاهدان راه اسلام با سیدعباس موسوی پیمان می‌بندیم که راه او و راه همه شهیدان اسلام را ادامه دهیم تا آرزوی سید به پیروزی نهایی و ظهور حضرت مهدی (عج) و برپایی دولت بزرگ اسلامی تحقق یابد.

خاطرات شیخ محمد توفیق المقداد مراحل تحصیل شهید موسوی در نجف اشرف...

علم و تقوی و صبر و شجاعت و جهاد صفاتی است که شخصیت سید شهدای مقاومت اسلامی و دبیرکل پیشین حزب الله لبنان، سیدعباس موسوی (ره) بدان آراسته بود. ایشان را از زمانی که در نجف اشرف برای طلب علم در جوار مرقد سرور امیر مومنان (ع) رحل اقامت افکند شناختم. ایشان در تحصیل علم خیلی جدی و پرتلاش بود. او احساس مسئولیت بزرگی نسبت به فراگیری علوم اسلامی داشت. معتقد بود،

برای بهبود اوضاع خانواده شهدا و رزمندگان مقاومت گام برمی‌داشت و برای محرومیت و استضعاف مردم افسوس می‌خورد. همواره خطاب به مردم می‌گفت: «ما با مژه‌های چشمانمان به شما خدمت می‌کنیم». او بر این اساس از مناطق محروم و مسلمان نشین ضاحیه و غرب بیروت که در فصل زمستان باران‌های سیل آسا آن را می‌پوشاند و آب به خانه‌های مردم فقیر و بی‌نوای آن وارد می‌شد و مورد بی‌مهری و بی‌توجهی مسئولان قرار داشتند بازدید می‌کرد و با مهر و محبت کم نظیر خود از آنان دلجویی می‌کرد.

در سالگشت شهادت همراه و هم‌رزم خویش شیخ راغب حرب بیماری را نادیده گرفت تا در مراسم روز مقاومت در کنار مزار شیخ الشهداء مقاومت در شهر جبهیت در جبل عامل لبنان حاضر شود تا برای آخرین بار برای ملت و رزمندگان مقاومت که به آنان عشق می‌ورزید و آنان نیز به او عشق می‌ورزیدند سخنرانی کند.

آنکه لحظه موعود برای پیوستن به حق نزدیک می‌شد. با چشم خود دیدم که همسر سید، ام یاسر و شریک زندگی او هرگز راضی نمی‌شد که همسرش را تنها بگذارد و دوست داشت در همه موقعیت‌ها در کنار همسرش باشد. اما نمی‌دانم چه شد که این بار فرزندش حسین را نیز همراه خود آورد. شاید می‌دانست که با لحظه موعود تنها چند ساعت بیشتر فاصله ندارد. آخرین سخنرانی سید در آستانه دیدار با معشوق بود. با همه دوستان و یاران، خداحافظی کرد و در اوج عزت و شهادت بانگ رحیل سر داد. پس سلام و درود

تأیید شعار سید بر تپکر کربلا از شهدای مقاومت.